

More je rodila mama val

Glasovi djetinjstva

Tek je nekolicina pisaca (možda Mark Twain, Lewis Carroll i Ian MacEwan) uspjela dozvati istinski glas djetinjstva bez upadanja u krivotvorenje ili iskrivljavanje. U knjigama koje pišu odrasli, dječje riječi često dobivaju čudno umjetnu slatkoću koja im oduzima svježinu i originalnost. Tko onda može tvrditi da je ikad čuo ili pročitao istinski, neposredni glas djece? Malo je odraslih koji na ovo pitanje mogu odgovoriti potvrdno, također, i zbog toga što su djeca u cjelokupnoj svjetskoj literaturi najuškutkivanija i najpotisnutija tema. To izgleda kao prava, iako vjerojatno nesvjesna, urota šutnje. No djeca govore, i uvijek su govorila, iako se njihove riječi rijetko sluša i ne ostavljaju traga. Dječje riječi ponekad se mogu činiti nevjerojatno slične našima, ali nas prisjećaju dalekih i nepoznatih svjetova i značenja na koje se mi kao odrasli prečesto oglušujemo. Davanje glasa djetinjstvu zapravo znači prepoznavati dječje pravo da bude primarni stvaratelj svog života. Davanje glasa djeci je hrabra pustolovina koja nas poziva da otvorimo uši i poslušamo ovaj "neslušlan glas" u nama

postaje obred s bezbroj oblika koji ponovo evocira taj događaj i pokušava dokučiti njegovu enigmu.

Ne možemo doživjeti direktno iskustvo našeg postanka, a dječja maštovita tumačenja izražavaju iznenađujući uvid, pažljivo odmjerene osjećaje, ponekad dezorijentiranost, ili jednostavno znatiželju o tome što se nalazi u nama, tu u trbuhu svemira.

Sve fotografije na stranicama 9-14 snimljene su u DV Rijeka, CPO Pečine

More je rodila mama val. Vrijeme je rodila oluja. A mene?

Čak ni znanstvena neurobiologija niti genetika ne mogu potpuno zadovoljavajuće odgovoriti na ovo pitanje, koje je dio velike tajne života. Ako odbacimo rode i vilenjake, majčin trbuh može ponosno rasti (u dječjim mislima) kao originalno mjesto gdje počinje život. No pitanje ostaje a tumačenja se uvišestručuju. Rođenjem sudjelujemo u povijesti svijeta, a porod je događaj prepun simbola koji rađaju mnogo mitova jer u njemu vlada tajnovitost koja nadilazi bilo koje zamisli koju nam može ponuditi znanost. To je trag nastanka čovječanstva, mit postanka zemlje, o rađanju dana. I mit

REGGIO CHILDREN

Međunarodni Centar za zaštitu i promociju prava i potencijala sve djece

Reggio Children osnovan je kao poduzeće s ograničenom odgovornošću 11. Ožujka, 1994. g. s gradskom upravom Reggio Emilia kao glavnim dioničarem. Ostatak dionica drže Pietro Manodori Foundation, Udruga "Friends of Reggio Children" koja uključuje preko 800 volontera, Elios zadrugu i Zadrugu Italiana Ristorazione i preko 50 pojedinačnih dioničara. Reggio Children osnovan je s ciljem zaštićivanja i promicanja bogatstva iskustva akumuliranog tijekom mnogih godina rada u području obrazovanja male djece općinskih vrtića i jaslica te predškola Reggio Emilia. U kontekstu opće krize obrazovanja, kulturnog osiromašnja obrazovnih sustava, i zanemarivanja prava djece, Reggio Children projekt oblikovan je kako bi stvorio mogućnosti za razmjenu ideja, raspravu i istraživanje teme koja će biti ključna za našu budućnost: nova kultura djetinjstva koja daje pravo vrijednost dječjem potencijalu i kreativnosti. Jedan od glavnih zadataka Reggio Children je odgovoriti na sve brojnije zahtjeve iz svih krajeva svijeta, naročito Europe i Sjedinjenih Država za informacijama o Reggio iskustvu. Pristup se zasniva na ideji Loris Mallaguzzija, koju je poduprijelo i nastavilo promotivno vijeće i predanost javnih i privatnih institucija, kao i pojedinaca iz zajednice.

Sandra Picinini